

[Niels Hølvæg Petersen]

ninger på, hvorledes dette skulle gennemføres. Det eneste, jeg kunne finde ud af, var egentlig, at indkomstpolitikken skulle bestå i, at de ansatte i den offentlige sektor her og nu havde krav på at få øgede lønninger. Det ville være et effektivt bidrag.

Det er for mig at se tydeligt, at venstre og konservative satte hensynet til den korte gevinst i den politiske agitation højere end det langsigtede arbejde med de økonomiske problemer, og det må vi så drage konsekvensen af med beklagelse, for vi er overbevist om, at det for landet i situationen havde været den stærkeste løsning med en større tilslutning.

Jeg havde lyst til at gøre nogle bemærkninger til SF, komme med en mere omfattende kritik af SFs holdning til dette, men det skal jeg undlade. Jeg vil bare konstatere, at SF finder, at indkomstpolitik er det værste af alt, at skatte- og afgiftsforhøjelser er det værste af alt, at en neddæmpning i stigningstakten i de offentlige udgifter er det værste af alt, at løsningen er højere lønninger, højere offentlige udgifter, som ikke må føre til højere skatter og afgifter. Det er efter vort skøn overhovedet ikke farbare, realistiske udveje, der her anvises.

Vi lægger hos os afgørende vægt på den del af forliget, som vedrører erhvervsfremmen ved generelle midler, primært ved lempelser i erhvervenes skatter. Der er afsat en pulje, der skal forhandles om med erhvervene i sommerens løb med henblik på fremsættelse af lovforslag til efteråret. Afsættelsen af denne pulje er et meget kontant udtryk for, at en holdningsændring i forhold til erhvervslivets investeringer er på vej. Vi interesserer os ganske særligt for inden for rammen af denne pulje at få ændret ved kapitalvindingsskatten i dens forskellige former, både når det drejer sig om kapitalvindingsskatten på jord og fast ejendom, når det drejer sig om aktieavancebeskatningen, og når det drejer sig om byerhvervenes kapitalvindingsskat ved goodwillbeskatningen, som er en stor hæmsko for mindre virksomheder.

Vi er endvidere meget tilfredse med, at der er fundet en i hvert fald foreløbig¹ løsning for landbrugets refinansiering, og med, at der afsættes ekstraordinært et beløb på 50 mill. kr. til iværksætnings- og etableringsstøtte for håndværk og mindre industri. En forudsætning for, at vi kan udvikle vort erhverv i de kommende år, er, at vi holder underskoven i

vore erhverv levende, sikrer en stadig tilgang af nye virksomheder for at udnytte de ressourcer af opfindsomhed og talent, som findes i den danske befolkning.

Jeg kunne have haft lyst til at gå mere i dybden både med spareplanen – de ømme punkter, der findes i den – og med beskæftigelsesplanen, men skal af tidsmæssige grunde undlade det, kun konkludere for det radikale venstres vedkommende, at vi forsøgte over for det regeringsoplæg, der kom i april, at bruge vores indflydelse. Vi gjorde det, som vi sagde vi ville gøre, vi brugte vores indflydelse til at forbedre regeringsoplægget, og vi konstaterer, at det faktisk er lykkedes.

Arne Melchior (CD):

Dagen efter påske blev der lagt et stort og aparte æg, påskeægget kaldet, på folketingets bord. Straks kom 4 gamle ænder vraltende og tilbød sig til at rugge ægget ud, og de rugede, og de rugede. To af dem tænkte et par uger: »Skal, skal ikke?« men da skallen altså var meget hård, og da de alligevel betænkte sig og ikke turde tage paternitetsansvar for den unge, der kunne komme ud af ægget, forlod de reden. Så kom der et par yngre, kvikke ænder til. De arbejdede og bearbejdede dette påskeæg, og nu har vi så fået knust skallen på det i fællesskab – æg skal jo som bekendt knaldes, før de kan spejles.

Tiden er selvfølgelig så også inde til at kanøfle, det er klart, det må jeg lade andre om. Jeg skal over for disse bid i nakken ikke på nogen måde skryde. Det er ikke nogen svaneunge, der her er søsat, men den er levedygtig, den kan svømme, og vandet kan bære. Vi vil bidrage til efter de forpligtelser, vi har indgået, at det skal få en happy end, som det fik i eventyret.

Hr. Ole Espersen sagde, at der ville være 90 mandater bag den lovgivning, der følger af dette forlig. Mon ikke det var lidt for pessimistisk? Jeg gad da nok se partier som venstre og konservative stemme imod en lang række af de lovforslag, der bliver en følge af dette forlig. Jeg gad nok se dem stemme nej til eller blankt til så væsentlige forbedringer som – her nævnt i flæng og langtfra fyldestgørende – afskrivninger på maskiner, straks-afskrivninger, ophævelse af udligningsskatten for aktieselskaber, lempelse af beskatningen af avancer ved salg af aktier, generationsskif-